

РЕШЕНИЕ

№ 5545

гр. София, 29.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 112-ТИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.Й М. УРУМОВ

като разгледа докладваното от Н.Й М. УРУМОВ Административно наказателно дело № 20231110214309 по описа за 2023 година

Производството е образувано по жалба на лицето М. Б., чрез неговия процесуален представител адвокат Н. Т., срещу Заповед за задържане на лице № 228з-1166/22.10.2023 г., издадена от Янко Тошевски, на длъжност „старши полицаи“ при 04 РУ СДВР.

В жалбата се иска отмяна на оспорената заповед, като се сочи, че същата била незаконосъобразна, издадена при нарушаване на процесуалните правила и на материалния закон - липсвали реквизити, които били задължителни за нейното съдържание – не било ясно посочено правно основание за задържането на лицето, нито имало изложени фактически констатации в самата заповед, от които да е ясно защо е задържано лицето. Искане се отмяната на заповедта, разноси не се претендират.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, но се представлява от адв. Т.. В пледоарията си по същество той поддържа аргументите във въззивната жалба, иска отмяната на издадената заповед, поради нейната незаконосъобразност.

Ответникът, редовно призован, не се явява. В съдебно заседание не се представлява и не взема становище по жалбата.

Съдът, като съобрази доказателствата по делото и становищата на страните, намира следното:

От събраните по делото доказателства е видно, че на 22.10.2023 г. около 21:40 часа в гр. София, жалбоподателят М. К. Б., с ЕГН *****, е била

проверена от полицейски служители, като по време на проверката е предала с протокол за доброволно предаване два броя розови хапчета в прозрачно пликче и един брой топче, съдържащо зелена тревиста маса, обвита в станиол. Същата е заявила, че това са наркотични вещества, а именно марихуана и две таблетки от наркотичното вещество екстази. Поради това същата е била задържана от служителите на МВР и отведена в 04 РУ СДВР. На лицето била съставена и връчена заповед за задържане на лице с № 2283-1166/22.10.2023 г., издадена от Янко Тошевски, на длъжност „старши полицай“ при 04 РУ СДВР.

Посоченото в обжалваната заповед основание за задържането на горепосоченото лице, е със следното словесно съдържание: „във връзка със ЗМ 1726/23 г. от чл. 354а от НК“.

В заповедта не са посочени никакви фактически основания за задържането на лицето, нито е посочено в какво точно се изразява противоправното поведение на лицето, което е дало основание за задържането му.

Заповедта е връчена на лицето при отказ за подписването ѝ, като това обстоятелство е удостоверено с подписа на един свидетел – Георги Лъчезаров Стенин.

При установените факти съдебният състав намира следното от правна страна:

Предмет на това производство е законосъобразността на издадената заповед, като производството се движи по правилата на АПК за оспорване на индивидуални административни актове, по реда на чл. 145 и следващите от посочения закон.

За да е законосъобразна една заповед за задържане на лице, същата следва да е издадена от лице с установена от закона компетентност, в определената за това форма, при спазване на правилата на административното производство, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с целта на закона.

В ЗМВР е предвидена възможност за осъществяване на арест от страна на полицейските органи по отношение на лице, за което има данни, че е извършило престъпление. Този арест може да продължи най-много 24 часа, съгласно нормата на чл. 73 от същия закон.

От нормата на чл. 74, ал. 1 от ЗМВР се извежда и законоустановената форма на заповедта, с която лице може да бъде задържано по реда на този закон – тя е задължително писмена и задължително следва да съдържа реквизитите, посочени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР.

Практиката на ВАС, както и на ЕСПЧ, е константна по отношение на въпроса, че от заповедта за задържане трябва да се установява недвусмислено какво е основанието, заради което лицето е задържано.

Според закона за МВР, заповедта за задържане на лице следва да бъде мотивирана така, щото задържаното лице да получи ясна представа защо именно се налага неговото задържане, какво е основанието за задържането му, както и какви са правата му от момента на задържането. В случая формата на административен акт е спазена, тъй като заповедта е издадена в писмена форма, съгласно чл. 59 от АПК. В заповедта се съдържат реквизитите, посочени в чл. 74 от ЗМВР, именно името, длъжността, местоработата на служителя, който е издал заповедта и макар и формално посочено се посочва и основанието за задържане на лицето. Посочени са година, дата и час на задържането на лицето Б., както и къде същата следва да изтърпи това задържане. От посочената заповед е видно, че са налице данни за самоличността на задържания, като са посочени неговите три имена, ЕГН и адрес. От представената декларация е видно, че на задържания са разяснени правата, като е налице подпис срещу всяко посочено в декларацията обстоятелство.

Съдебният състав обаче намира, че заповедта е незаконосъобразна. Това е така, защото формално посоченото основание за задържане не изпълнява целта на закона, тъй като така посочено, то не означава нищо конкретно. Словесното формулиране на основанието не изпълнява целта на закона, защото задържаното лице не може да разбере защо на практика се задържа от властите. Посоченото основание в заповедта не е достатъчно като описание, защото въобще не е ясно за какви действия лицето е задържано. Освен това, в самата заповед липсват каквито и да било фактически основания за задържането на лицето, а те задължително следва да бъдат част от нейното съдържание, за да се приеме, че тя е законосъобразна от външна страна. Именно в тази насока е и последното произнасяне на ЕСПЧ по българско преюдициално запитване - основанията за полицейско задържане трябва да се съобщават на заподозрените и обвиняемите още при самото задържане или непосредствено след това **и то с всички подробности, необходими за ефективната им защита.** Недопустимо е задържаният да науча основанията за ареста си едва когато и ако го оспори по съдебен ред. Член 6, параграф 2 от Директива 2012/13 трябва да се тълкува в смисъл, че изисква основанията за задържането на лица, заподозрени или обвинени в извършването на престъпление, да съдържат цялата необходима информация, за да имат те възможност ефективно да оспорят законосъобразността на задържането си. Тази информация трябва да съдържа описание на релевантните факти, известни на компетентните органи, сред които фигурират известните време и място на настъпване на фактите, формата на конкретното участие на тези лица в предполагаемото престъпление и дадената неокончателна правна квалификация, като същевременно отчита стадия на наказателното производство, така че да не се вреди на напредването на текущо разследване – виж повече в решение на СЕС по дело С-608/21.

Липсата на основание за задържане или наличието на такова, което обаче е недостатъчно задържаното лице да разбере защо се налага временно

ограничаване на свободното му придвижване, всякога е съществено нарушение на процесуалните правила по издаване на заповедта, което води до единствена последица - нейната отмяна.

Ето защо, оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна, защото не отговаря на изискванията за съдържание, визирани в ЗМВР.

Доколкото по делото не са претендирани разноски от процесуалния представител на жалбоподателя, то такива не следва да бъдат присъждани.

Доколкото обжалваната заповед следва да се отмени на процесуално основание, то СДВР следва да бъде осъдена да заплати по сметка на СРС държавната такса за разглеждане на делото в размер на 10 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 72, ал. 4 от ЗМВР, вр. чл. 172 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на лицето М. Б., чрез нейния процесуален представител адвокат Н. Т., заповед за задържане на лице № 228з-1166/22.10.2023 г., издадена от Янко Тошевски, на длъжност „старши полицаи“ при 04 РУ СДВР, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА**.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати в полза на Софийския районен съд, сумата от 10 лева, представляваща държавна такса за образуване на делото.

Решението подлежи на обжалване и протестиране пред АССГ в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____